ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ.

Ἕτερος μέν τις, γράφων τὰ περὶ Βερναρδάκη τοῦ ἐκ Κρήτης καταγομένου, καὶ συνδυάζων τά τε ἄλλοτε πολλάκις καὶ τὰ πρὸ πενταετίας ἐν τῇ ἀτυχεῖ ταύτῃ νήσῳ διαδραματισθέντα πρὸς τὰ ἀλλαχοῦ κατὰ παρελθόντα Αὔγουστον γενόμενα, πρῶτον μὲν ἤθελε κλίνει γόνυ ἐνώπιον τοῦ δημιουργοῦ τοῦ παντὸς, καὶ ἤθελεν ἐπιφωνήσει ἴσως τὸ Πυθαγόρειον· «ἔστι δίκης ὀφθαλμὸς, ὃς τὰ πάνθ' ὁρᾷ.» Λυπηρὸν εἶναι μόνον, ὅτι σὺν τῷ πρωταιτίῳ τῶν τελευταίων συμφορῶν τῆς Κρήτης, ἔπαθον καὶ λαοὶ ἄθῶοι. Δεύτερον δὲ ἤθελε προοιμιασθῇ ἴσως δι' Ἱερεμιάδος ὅλης, ἵνα θρηνήσῃ τὰς ἑκατόμβας, ἃς προσέφερον ὁλοκαύτωμα τὸ μὲν οἱ κατὰ καιροὺς τύραννοι, χάριν καταχτήσεως τῆς ὅσον ὡραίας τοσοῦτον καὶ ἀτυχοῦς ταύτης νήσου· τὸ δὲ οἱ ἰθαγενεῖς λαοὶ, χάριν διατηρήσεως ἢ ἀνακτήσεως τῆς ἐλευθερίας των· ἡμεῖς ὅμως πρὸς ἀποφυγὴν πάσης παρεξηγήσεως, ἐκφράζοντες μόνον ὀδύνην, διότι τὰς μὲν καταχτήσεις ἐφίενται μόνον οἱ τύραννοι, ὅσῳ δι' ἀδίκων χειρῶν ἐπιτιθέμενοι καὶ ἐπιβουλευόμενοι, τόσῳ δικαίως ὑπὸ τῆς Θείας Προνοίας τιμωρούμενοι· αἱ δὲ ζημίαι καὶ καταστροφαὶ ἐπιβαρύνουσι τοὺς ἀτυχεῖς λαούς· ἡμεῖς,